

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. การศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง (Documentary Research) ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้า รวบรวมเอกสารทางวิชาการ บทความ วารสาร วิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย เพื่อต้องการนำมาเป็นข้อมูลระดับทฤษฎี อันจะนำมาเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้
2. การศึกษาข้อมูลโดยใช้ระเบียบวิธีทางมานุษยวิทยา (Anthropological Method) 2 รูปแบบเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์อัตลักษณ์ของผู้ต้องขังคดีฆ่าข่มขืน ได้แก่

2.1 การสังเกตการณ์ (Observation) เป็นระเบียบวิธีวิจัยด้วยวิธีการสังเกตการณ์ซึ่งจะทำให้ทราบถึงพฤติกรรมที่เป็นธรรมชาติและมีความเป็นจริง ผู้วิจัยทำการสังเกต ลักษณะท่าทาง ของผู้ต้องขังสังเกตอาการซึมเศร้า ก้าวร้าว ทั้งทางนัยน์ตา และสีหน้าระหว่างการให้สัมภาษณ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาทางวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่สามารถจะเข้าไปเก็บข้อมูลของกลุ่มประชากรเป้าหมายในลักษณะของการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) ได้ เนื่องจากเป็นการขัดต่อกฎระเบียบและอาจก่อให้เกิดปัญหาด้านความปลอดภัยได้

2.2 การศึกษาด้วยวิธีการกรณีศึกษา (Case Study) โดยจะศึกษาผู้ต้องขังทั้งหมดจำนวน 15 ราย แยกเป็นผู้ต้องขังที่ยอมรับว่ากระทำผิดในคดีฆ่าข่มขืนจำนวน 10 รายและผู้ต้องขังที่ปฏิเสธว่ากระทำ ความผิดในคดีฆ่าข่มขืนจำนวน 5 ราย ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In - depth interview) เป็นการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้นำมาซึ่งข้อมูลที่มีรายละเอียดแบบลึกซึ้ง กล่าวคือ ลักษณะคำถามจะเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended question) ผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถแสดงข้อมูลและความคิดเห็นได้เต็มที่โดยเริ่มแรกต้องมีการสร้างความคุ้นเคยกับกลุ่มประชากรเป้าหมายก่อน การสัมภาษณ์ จะเริ่มจากประวัติชีวิต (Life history) รวมถึงข้อมูลเบื้องต้นอื่น ๆ เพื่อให้ทราบถึงพื้นฐานของครอบครัว และการดำรงชีวิตของ กลุ่มประชากร เป้าหมาย จากนั้นจึงเป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อนำมาซึ่งข้อมูล และประโยชน์ในการวิเคราะห์ต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรเป้าหมาย คือ ผู้ต้องขังเด็ดขาดในคดีฆ่าข่มขืน ซึ่งอยู่ในระหว่างการควบคุมตัวอยู่ในเรือนจำกลางคลองเปรม จังหวัด กรุงเทพฯ เรือนจำกลางบางขวาง จังหวัด กรุงเทพฯ และเรือนจำกลางเขาบิน จังหวัด ราชบุรี รวมทั้งสิ้นจำนวน 10 ราย ซึ่งเป็นผู้ต้องขังที่ยอมรับว่ากระทำความผิดและกลุ่มประชากรเป้าหมายที่เรือนจำกลางคลองเปรมที่ปฏิเสธว่ากระทำความผิดอีก 5 ราย

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ต้องขังเด็ดขาดในคดีฆ่าข่มขืน ซึ่งอยู่ในระหว่างการควบคุมตัวอยู่ในเรือนจำกลางคลองเปรม เรือนจำกลางบางขวางและเรือนจำกลางเขาบิน รวมทั้งสิ้นจำนวน 15 ราย ที่คัดเลือกแล้วว่าเป็นกรณีศึกษาที่น่าสนใจและยินดีให้สัมภาษณ์ โดยต้องได้รับความยินยอมจากผู้ต้องขังด้วย ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบความสะดวก (Convenience Nonrandom Sampling) ทั้งนี้ต้องเห็นสมควรตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ที่ช่วยคัดสรรผู้ต้องขังเพื่อทำการสัมภาษณ์ เพื่อความรวดเร็วในการเก็บข้อมูลรวมถึงความปลอดภัยของผู้วิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แนวคำถามที่เกี่ยวกับการขัดเกลาทางสังคมต่าง ๆ เป็นเครื่องมือในการได้มาซึ่งข้อมูล โดยคำถามสามารถจำแนกออกเป็นส่วน ๆ ได้ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะข้อมูลพื้นฐานของครอบครัว

ส่วนที่ 2 ระดับการศึกษา

ส่วนที่ 3 ประวัติการติดยาเสพติด

ส่วนที่ 4 การบริโภคสื่อลามกและสื่อที่มีความรุนแรง

ส่วนที่ 5 ประสบการณ์ทางเพศ

ส่วนที่ 6 ความไม่เกรงกลัวต่อบทลงโทษทางกฎหมาย

ส่วนที่ 7 พฤติกรรมการกระทำผิด

ส่วนที่ 8 รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับผู้ต้องขัง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการศึกษาภาคสนามทั้งจากการสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์ของผู้กระทำผิดระหว่างการให้สัมภาษณ์รวมถึงการบันทึกเสียงมาร่วมในการวิเคราะห์ โดยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบในการพิจารณาและนำเสนอในรูปแบบของการพรรณนาอย่างละเอียดเกี่ยวกับประเด็นต่างๆที่มีการวางโครงสร้างไว้และกระบวนการที่ก่อให้เกิดอัตลักษณ์ของผู้กระทำผิดในคดีฆ่าข่มขืน